

SER ATRETS PER JESÚS

per FRANÇOIS PÉCRIAUX

Aquest doble moviment, anar cap a Jesús, ser atret vers Jesús pel Pare, ens aporta una llum sobre la manera com s'articulen l'acció de Déu i l'acció dels homes. Déu vol apassionadament la vida per als homes, una vida abundant, una vida més forta que la mort. Per això, ell mateix es compromet amb els homes, dona i perdona. Però aquesta voluntat no tindrà efecte si els homes no accepten posar-se en marxa, deixar-se interrogar pel que veuen per arribar a creure. El qui només s'atura davant les aparences fa com els jueus, que coneixen massa bé aquest Jesús, fill de Josep.

Un Déu fet carn la Paraula del qual ressona a través de la vida més senzilla, és massa ordinari! L'encarnació encara no ha parat de desorientar i d'escandalitzar.

«I tots seran instruïts per Déu»: aquesta frase de l'Antic Testament és treta d'Isaïes (Is 54,13). Caldria llegir tot aquest capítol 54: l'experiència que van viure els creients del final de l'exili per descobrir aquest Déu apassionadament lligat al seu poble, com l'espòs apassionat per la seva muller, fins i tot després d'un temps d'abandonament i de ruptura. És molt semblant al que escriu un altre profeta, Jeremies, quan evoca la Nova Aliança (Jr 31,31). Déu farà creu i ratlla, es lliurarà totalment als homes i ells el podran trobar no com un estrany, sinó com el qui els crida al més profund d'ells mateixos i els dona de poder arribar fins al final del que són. La Paraula, l'ensenyament, ja no s'imposen des de fora, com una llei obligatòria, sinó que recullen les aspiracions del cor humà, en sorgeixen.

Les paraules no poden expressar més contundentment la unió entre els creients i Jesús, una comunió en la qual s'assimilen l'un a l'altre. Cal acollir Jesús, digerir-lo, deixar que la seva sang corri per les nostres venes. Joan hi insisteix amb molt realisme. És difícil d'acceptar. A la seva època, alguns rebutgen acceptar aquest Déu vingut en la cara, tan proper als homes.

També trobem l'experiència dels profetes que es van haver d'empassar la Paraula de Déu, que la van haver d'assimilar per poder-la proclamar com una Paraula que formés part d'ells mateixos (Jr 15,15,21 ; Ez 3). Ser com Déu: des d'ara, el vell somni de la humanitat es pot fer realitat.